

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **Mgr. F. Š.**

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky - Vazební věznice Ostrava**
sídlem Havlíčkovy nábřeží 34a, 701 28 Ostrava

o náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč

takto:

I. Žaloba o náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) dne 18. 7. 2018 domáhal jednak zrušení rozhodnutí žalované, která odložila jeho žádost o poskytnutí informací podle § 17 odst. 5 zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) z důvodu nezaplacení předepsané úhrady a dále požadoval po žalované náhradu nemajetkové újmy způsobené při výkonu činnosti ve výši 100 000 Kč. Oba nároky byly uplatněny v rámci jedné žaloby a byly původně vedeny u zdejšího soudu pod sp. zn. 22 A 29/2018. Prvním výrokem usnesení ze dne 30. 7. 2018, č. j. 22 A 29/2018 - 8 rozhodl krajský soud o vyloučení řízení o nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč k samostatnému projednání z důvodu odlišné soudní pravomoci k projednání obou v žalobě spojených nároků.
2. Pod novou spisovou značkou 22 A 45/2018 je tak vedeno řízení o nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč, jejíž úhrady se žalobce domáhá po žalované s odkazem na článek 90 ústavního zákona číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky a § 10 odst. 1 a 2 zákona číslo 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací.

3. Z důvodů již naznačených v usnesení ze dne 30. 7. 2018 se krajský soud primárně zabýval otázkou, zda projednávaná věc spadá do pravomoci soudů ve správním soudnictví.
4. Podle § 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
5. Předmětem vyloučeného nároku je náhrada nemajetkové újmy vzniklé žalobci (podle jeho názoru) diskriminačním postupem žalované coby orgánu státu. Aniž by krajský soud na tomto místě uzavíral, zda má potencionální nárok žalobce hmotněprávní oporu v zákoně číslo 198/2009 Sb. nebo spíše v zákoně číslo 82/1998 Sb., jednalo by se v obou případech o nárok vyplývající ze soukromoprávního odpovědnostního vztahu, který se nedotýká veřejných subjektivních práv žalobce, jimž poskytuje ochranu správní soud. Proto jsou k projednání žaloby o náhradu škody podle § 7 odst. 1 zákona číslo 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) pravomocné soudy v občanském soudním řízení s věcnou příslušností okresních soudů v prvním stupni (§ 9 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s odst. 2 a 3 a contrario) a nikoliv soudy ve správním soudnictví. Uvedený právní závěr odpovídá rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení ze dne 11. 5. 2005, č. j. Na 12/2005-8, publ. pod číslem 671/2005 Sb. NSS) a krajský soud nemá důvod postupovat v této věci jinak.
6. Podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci.
7. V projednávané věci se podle závěru krajského soudu žalobce domáhal v rámci správní žaloby o zrušení správního rozhodnutí (která do pravomoci správních soudů náleží) také náhrady škody po správních úřadech způsobené jejich postupem při vyřizování žádostí žalobce o informace, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, proto soud tuto část žaloby po jejím vyloučení k samostatnému projednání podle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl. S ohledem na odmítnutí žaloby již krajský soud nerozhodoval o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o tomto vyloučeném nároku a nezabýval se ani žalobou věcně včetně otázek aktivní a pasivní věcné legitimace.
8. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
9. Závěrem krajský soud dodává, že je mu z úřední činnosti známý (konkrétně z kasační stížnosti, kterou žalobce podal proti oběma výrokovým částem usnesení č. j. 22 A 29/2018 - 8, ve kterém již byl naznačen záměr soudu o povaze nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy) názor žalobce, který vytýkal krajskému soudu, že nepostupoval podle zákona číslo 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů. K tomu krajský soud uvádí, že podle uvedeného zákona by mohl postupovat (tj. podat návrh zvláštnímu senátu na zahájení řízení o kompetenčním sporu) pouze v případě, pokud by již předtím v totožné právní věci rozhodl soud v občanském soudním řízení o zastavení řízení

proto, že věc má být vyřízena ve správním soudnictví (§ 46 odst. 3 s. ř. s.) nebo podle § 46 odst. 4 s. ř. s. tehdy, pokud by šlo o kompetenční spor mezi specializovaným senátem krajského soudu pro věci správního soudnictví a jiným senátem téhož krajského soudu. O žádnou z uvedených situací se v projednávané věci nejedná, proto postupoval krajský soud podle § 46 odst. 2 s. ř. s. a žalobu odmítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v téže věci žalobu u místně příslušného okresního soudu. Dojde-li žaloba v této lhůtě k soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení, platí, že řízení bylo zahájeno dnem, kdy došla odmítnutá žaloba krajskému soudu (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

Ostrava 6. září 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu